

čtyři zástupci ústavů peněžních a zástupci odborových dělnických organizací.« Je opravdu ku podivu, že bylo úplně zapomenuto naprosto i na zástupce zájmových korporací právnických, totiž komor advokátních a notářských. Je v tom nedopatření či důsledek dnes dosti často pozorovaných tendencí právníkům nepříznivých? Nařízení vlády je spolupodepsáno dvěma bývalými advokáty. Těžko tedy věřit, že by nebyli ani vzpomněli svých vlastních organizací zájmových, čtouce o zástupcích komor lékařských a inženýrských? Či snad by bylo pravdou, co tu a tam zlí jazykové tvrdí, že prý se nařízení vypracovaná jedním ministerstvem v druhých ministerstvech ani nečtou a jen spolupodepisují, aby se vyhovělo — formě?« Ať tomu jakkoliv, máme za to, že je povinností stavu advokátského a notářského, domáhati se dodatečně nápravy.

Změna zákonů o soudní příslušnosti a o soudním řízení ve věcech občanských. Jak se dovídáme, má dojíti ještě v dosavadním Národním shromáždění k jistým změnám těchto zákonů. Ministerstvo odůvodňuje to tím, že nutno upravit některé předpisy, upomínající na dřívější system. vládní, dále že nutno alespoň v jisté míře uvésti v soulad zákonodárství zdejší a na Slovensku, a konečně, že nutno provésti některé změny vyvolané nejvyšší nouzí justiční správy — o soudce. Řady soudců povážlivě řídnou a dorostu není. Přes to, že jde o reformu menších rozměrů, zdá se nám na pováženou, proč přichází vláda se svým návrhem až v hodině dvanácté, kdy Národní shromáždění má zpracovati celou řadu zákonů ústavních. Bojíme se, že při chvatu, v němž se bude projednávat reforma práva procesního, zůstane v zákoně mnoho kazů.

Z Jednoty českých kandidátů advokacie. Členové této Jednoty si častěji stěžovali, že úspěšné provedení jednotlivých stavovských akcí, jmenovitě akcí sociálních, naráží na veliké potíže následkem toho, že kandidáti advokacie jsou špatně zorganizováni. Jednota českých kandidátů advokacie omezovala svou činnost vlastně pouze na Prahu. Venkovští kandidáti advokacie buď vůbec nebyli členy anebo se jejího života vůbec neúčastnili. Aby se odpomohlo těmto nedostatkům, rozhodl se výbor Jednoty vydávati svůj vlastní časopis »Zprávy Jednoty českých kandidátů advokacie«. Budou vycházeti v nepravidelných lhůtách alespoň desetkrát do roka a budou věnovány stavovským otázkám kandidátů advokacie. Má býti pojítkem mezi ústředním a venkovskými kollegy, jež má informovati o všech akcích Jednotou podnikaných a vytvořením dobré organizace